293. številka. Ljubljana, v soboto 20. decembra. XVII. leto, 1884.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.
Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld.	— kr.
„ pol leta	6 „	50 „
„ četrt leta	3 „	30 „
„ jeden mesec	1 „	10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld.	— kr.
„ pol leta	8 „	— „
„ četrt leta	4 „	— „
„ jeden mesec	1 „	40 „

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Baron Sennyey.

—.— Političnо življenje, ki iz sebe rodi toliko posebnostij in tako različnih prikaznij, ima tudi svoje mitične može, katerim niti govoriti treba ni, niti stopati v strankarsko življenje, pa vender so dobro razumevani in kolikor toliko uplivni ter merodavni za vlado tega ali onega načela, za ugled te ali one stranke. Tak mož ni aktiven politik, tudi neče biti, umika se rad burnemu svetu v kraj, a vender je marsikdo znatiželjan, kakšne misli ima mož o danem vprašanji, vender je stranka srečna, ako more trditi, da je tudi ta mož na njenej strani. Tak moralen upliv, taka avtoriteta more vsakemu upokojenemu politiku biti časten nadomestek, neprecenljivo plačilo za dela, ki jih je v areni političnega življenja bil z naporom in trudom dovršil. To je znamenje, da dela njegova neso bila mrtvorojena, marveč, če tudi je deblo teh del zasajeno daleč od denašnje politične postaje, vender njegove veje visijo še v sedanjost in potomce opozarjajo na rast in vso podobo veličastnega drevesa.

Taka avtoriteta je tudi baron Pavel Sennyey, o katerem je bilo zadnji čas veliko govorjenja in kateri se je zadnjo sredo zopet prikazal na površje političnega življenja z znamenitim ogovorom kot novoimenovani predsednik gorenje zbornice ogerske. Političen samotar in vrhu tega bolehen, je bil že skoro slovo vzel od politike ta mož, ki ima glavo in moč, koristiti občej blaginji. Le redkokedaj se je prikazal v parlamentu, tedaj je govoril besede, ki so skoro vsaka za se pričale, da je možu usojeno voditeljstvo stranke, a vselej se je na to umaknil k svojej bolniški postelji ali pa kam daleč v kopelj. Zadnji čas pa je „mir sklenil“ z ministerskim predsednikom Tiszo in prevzel dostojanstvo, katero ne bode težavno, vender pa prikladno za domovinsko ogersko službo.

Sennyey je bil, ali, ker je zadnjo sredo izjavil, da svojih načel zavoljo nove službe ni zatajil, je še vedno jeden izmej „starih konservativcev“. To ime pozna sedaj samo še zgodovina. „Stari konservativci“ bili so tisti ogerski magnati, ki so se 1848. leta upirali pod voditeljstvom kneza Windischgrätza, da bi se reformatorične težnje Deaka in Kosuta, sploh demokratične stranke ne doganjale. Cvet teh konservativcev bil je mlad, odličen aristokrat, imejoč zlato zgovornost in v Ogrih nenavadno učenost — baron Pavel Sennyey. Kdor je bil liberalec in demokrat, — demokrati tedaj še neso bili tudi brezdomovinci, — moral se je boriti proti pristašem in načelom te konservativne stranke. Toda jedno, sedaj tudi že zastarelo lepo svojstvo je imela ta stranka. Možje, ki so pobijali demokratstvo v ustavi Ogerske in se niti jeden trenutek neso bali za svoje življenje, ako je bilo treba proglašati se za smrtne sovražnike Kosutove revolucije, ti ljudje bili so zvesti vkupni avstrijski ideji, neizprosni zagovorniki prestola in nerazrušnosti cesarstva. Toda pod Bachovim absolutizmom pisali so jedno najznamenitejših episod v zgodovini ogerski.

Čez dolgo obišče mladi cesar Franc Jožef 1857. leta več komitatov upokojene Ogerske. Skrbelo se je, da do njegovega čula ne pride nobena taka prošnja, ki bi motila pota ministerstva Bachovega. Sedaj pa glejte čudo! Česar si ne upa nobeden liberalec ali demokrat, to si upajo „stari konservativci“. Posrečilo se jim je do prestola priti s peticijo, v kateri se odpovedujejo vsem prvstvom svojega stanu, vsem političnim privilegijem plemstva in v kateri — ustave prosijo, ne za Ogersko, marveč za vse cesarstvo. Stvari so bile takrat take, da so se ti prošnjiki morali poprej spraviti z Bogom in svetom, predno so bili oddali prošnjo. In vender so bili prošnjiki konservativci, a mej njimi bil je tudi baron Seneyey. Še-le 1859. leta se je led otajal. Prišel je diplom oktoberski, patent februvarski, a Ogri že neso ničesar več hoteli vedeti o jedinstvu z Avstrijo.

Uveden je bil duvalizem, dali so Ogersko Ogrom, a konservativci in liberalci se neso več poznali. Konservativci so napravili prve razore za novo polje, hvaležen spomin se jim je še zatrjeval, to pa je tudi bilo vse. Prostora za grofa Apponyija in barona Sennyeya ni bilo v Deakovem ministerstu, kamo-li v kabinetu Tiszovem. Drug za drugim so se poslovili od javnega življenja ali pa poskrili se v kot magnatske kamore. Le Sennyey je ostal skala, dokler ga ni bolezen slabiti začela. Kot pravi, nesebični domoljub pomagal je h kompromisu mej staro Deakovo stranko in Tiszovo opozicijo, iz česar navstal je 1875. leta kabinet pl. Tisze. Pozneje bil je baron Sennyey odličen, a stvaren pristaš zmerne opozicije. Poznal ni osobe, zoperna mu je bila le slaba stvar. Prav zaradi tega so ga prijatelji zapuščali, dasi so se s posebnim spoštovanjem zmirom nanj tudi naslednji čas ozirali. Tako je bolehni državnik postal političen samotar, do katerega se svet rad obrača za modrost, kateri pa ne velja mnogo, kadar hodi po prašnih ulicah političnega trga.

Sedaj pa je zopet segel pl. Tiszi v roko, dasiravno z njim noče hoditi, kakor pravi. Podporo je dal s tem sedanji vladi, a podporo hoče dati le domovini svoji, kajti on, kakor drugi visoki Ogri uvidevajo, da madjarstvo po svojem parlamentarnem in socijalnem naraščaji peša, da se umika drugim narodnim življem, mlajšim in krepkejšim. Stari, upokojeni kapitani morajo torej na krmilo!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. decembra.

Brnski mestni zbor je načelno dovolil, da se zastonj odstopi društvu za gradjenje **moravskega** nemškega doma prostor za to zgradbo. Ker je že neki mnogo denarja nabranega, mnogo pa obljubljenega, se bode z zidanjem tega doma kmalu pričelo.

Slovaški in srbski dijaki na Peštanskem vseučilišči so bili priredili slovanski pobratimski banket.

LISTEK.

Mrtvaški slikar.

(M. G. Saphir.)

(Konec.)

„Kedaj vender boš dovršil mojo sliko?“ vpraša Viljemina, Alonzova nevesta, ko Alonzo pri njej sedeč igrava z nje črnimi kodrci. Njeno oko plamti zareče in Alonzo poln strasti se vzdigne in burno zakliče: „Takoj, takoj!“ Vesela skoči Mina po konci, on pristavi stojalo, ona sede nasproti in Alonzo nadaljuje sliko Minino, katerej je le še malo manjkalo, da je bila dovršena. Žareče njegovo oko se pase na pol odgrnjeni lepi postavi Minini; z divjo strastjo slika — in kmalu je slika dovršena. To ni bila nje podoba, to je bila njena živa vrstnica. Ono solnčno oko, ki opazevalčeve čute vplameni, ona rudečica lic, zarudenih v žarkih ljubezni, oni živi ustnici, ki pri misli na ljubezen zarudé, ona harmoničnost njenih udov, ki v ponosnej samosvesti svojih dražesti se vrstí.

Alonzo in Mina bila sta začudjena o tej lepoti; bila je to prva podoba po onej strašnej noči. Boljše nego kedaj izkazal je svojo spretnost v posnemanji, resnica in narava sijali sta iz nje. Ta dan hotela sta praznovati. Pri prijaznem svitu male svetilnice sedela sta Alonzo in Mina na sofi, pred njima na mizi pripravljen je bil čaj, nasproti pa je stalo stojalo z dovršeno sliko. Topleji in topleji so nju poljubi, bolj in bolj tiha usta — a glasneje nju želje. Alonzo je neposajen kakor nikdar prej: njegove misli se vrte kakor obstrelene tice. Mino draži, da je nje podoba lepša, nego ona sama — a ona ga objema in poljubuje: „In da je podoba lepša od mene, vender ona ne more s Teboj trčiti na dolgo zdravje — in ne more Tebi reči: Ti, srčno besedo: Ti, kakor jaz: Ti moj ljubi, ljubi! — in zopet ga ognjeno poljubi. Alonzo v pijani prevzetnosti vstane in zakliče: A Tvoja podoba naj tudi z menoj trči na dolgo zdravje, kljubu žuganju neumnega mrliča!“ — Natoči si kozarec in z Mino stopi pred podobo: „Živela podoba. — Trči: Živijo! — Tikaj me. — Reci: Ti!“

„Ti!“ doni temno — žugajoče od podobe; poteze se ožive — ugasnó, pogled zasveti — umrje, ustni oblede — poleg njega zgrudi se Mina mrtva na tla. —

Drugi dan Alonza ni bilo najti, Monakovo ni ga več videlo.

V Rimu v „Strada del popolo“ v velikej palači sedi globoko-otožen princ Moric ***. Teman ogenj žari mu o očeh, značajoč globoko otožnost. Dragocene, temnorudeče preproge so na pol razvisene čez starinska okna, polutema vlada v prostranej sobi. Njegovo oko srpo zre na podobo, ki stoji pred njim na marmornej mizi. Podoba je v krasnem pozlačenem okvirji — a čez in čez črno zagrnjena. Princ Moric naj se v kratkem zaroči z lepo princeso Alice ***, tako je določil njegov oče, in on, ki je mnogo in mnogo potoval po svetu, in je njegovo srce omrznilo v nesrečnej ljubezni, vsprejel je to določilo mrzlo-udano. A princese on še ni videl.

Duri se odpró in kneginja-mati, visoka gospa, resnega obraza, a polno milobe in ljubezni, vstopi. „Moj sin!“ govori z milim, zvonkim glasom, ki je lasten le materni ljubezni. „moj sin, pridobili smo slavnega nemškega slikarja Haldern-a, da se

Pri tem banketu so **ogerski** slovanski dijaki napivali pobratenju ogerkih Slovanov, poleg tega pa znabiti tudi malo zabavljali na Madjare. Zaradi tega je poklical rektor vseučilišča prireditelje tega banketa k sebi in jih močno oštel ter jim objavil, da se bode proti njim začela disciplinarna preiskava, ker so mej njimi taki, ki dobivajo državne ustanove. Madjari so te misli, da kdor uživa državno ustanovo, mora se tudi navduševati za veličje madjarstva.

Vnanje države.

Srbska vlada je dobila od Turčije noto, v katerej jej ta naznanja, da odpošlje jednega ženijskega polkovnika in jednega železniškega inženêrja, da ogledata, kje bi se turške železnice zvezale s srbskimi. Nadalje turška vlada zahteva, da tudi Srbija odpošlje svoje komisarje.

Ni davno, ko smo poročali, da je **ruska** policija zaprla več nihilistov. Sedaj pa izvemo, da so ti nameravali atentat na carja. Ko se je peljal k slavnosti vitezov sv. Jurija v Peterburg, hoteli so vlak vreči iz tira. Kako se je to zločinstvo odvrnilo. ne vemo. Izmej stražnikov, kateri so bili razpostavljeni ob železnici. ko se je peljal carski vlak, je jeden umorjen. Pri železnici so našli orodje, s katerim se odtrgajo železniški relsi. Jeden železniški čuvaj, o katerem se misli, da je bil v zvezi z zločinci, je izginil. — Blizu Moskve so pa našli mrtvo truplo vse obžgano s hudičevim oljem, tako da ga ni moč spoznati. Sodi se, da je to truplo kakega bivšega nihilista, kateri se je pa izneveril, ter so ga zato umorili in tako zdelali, da ga nikdo ne more spoznati.

Pri Tiranni v **Albaniji** je Hayredin bega umoril nek Mathia, ki velja za filhelenskega agitatorja.

Nemški liberalni listi, pa tudi nemški narod sam, neso zadovoljni, da državni zbor ni dovolil Bismarcku zahtevanih 12.000 mark za druzega ravnatelja v državnej pisarni. Zahtevana vsota je tako neznatna, da bi z njeno dovolitvijo ne bil se znatno obtežil državni zaklad, torej so poslanci to svoto odbili samo zato, ker neso prijazni Bismarcku. Stvarnega uzroka tudi neso imeli, ko nemški kancelar jako odlično vodi vnanje zadeve. Kako sodi narod o tem, kaže to, da so v Parizu bivajoči Nemci mej seboj že nabrali in Bismarcku poslali potrebno vsoto, da se nastavi drugi ravnatelj in sicer za sedaj za pol leta, ker upajo, da se bode potem že državni zbor premislil, in tega ne bo več odrekel. V Hamburgu so pa gospe in gospodičine osnovale društvo z namenom, da nabero potrebno vsoto za novega ravnatelja. — Državni zbor je predvčeraj potrdil sedanje predsedstvo, katero je bilo sprva izvoljeno le za štiri tedne, za vse zasedanje, potem je pa odšel na božične počitnice, ki trajajo do 8. januarja. — Brunšviški izredni deželni zbor se je v sredo zopet sešel, imel jedno sejo in se zaključil. Minister Görtz-Wrisberg je naznanil, da regenstveni sovet še ni nič določnega ukrenil zaradi bodočnosti dežele, da pa tudi ničesar ne bode, da ne bi objavil deželnemu zboru.

Belgijska vlada je zopet imenovala županom Bruseljskim Karola Bulsa, kateremu je bila, kakor že znano, zbornica izrekla nezaupnico. — Zbornica neki vojnemu ministru ne bode drugače dovolila nabiranja vojaških novincev, kakor če se bogoslovci oproste vojaške službe.

Na **afriškej konferenci** je Nemčija predlagala, da se vsprejme kongiško ozemlje v mejnarodno poštno zvezo. Nadalje je predlagala, da ima mejnarodna komisija povsod pravico nadzorovati plovbo, kjer nema kaka evropska država soverenitetne pravice.

Položaj **portugaljske** vlade je jako kritičen. Poslanci neso zadovoljni z vspehi Portugaljske na afriškej konferenci v Berolinu. Zato je več vladnih privržencev že prestopilo k opozižiji. Pa tudi pri reviziji ustave in reformi zgornje zbornice, ki sta napovedani v prestolnem govoru, ima vlada pričakovati velikega upora. Najbrž bode prišlo do ministerske krize.

Diplomatična pogajanja v **francosko-kitajskem** sporu, če se sploh še vršé, ne obetajo dosti vspeha. Kitaj se vedno pripravlja na vojsko. V Hamburgu se neprenehoma angleške ladije nakladajo s Krupovimi topovi, puškami in streljivom za Kitaj. Francoski listi na to opozarjajo vlado. Nemci in Angleži so sicer na videz jako prijazni s Francijo, posredno pa pospešujejo kitajske vojne priprave, s tem, da prodajajo in prevažajo Kitaju orožje in strelivo. Pa tudi Francozi ne drže križem rok, temveč se pripravljajo za odločilne boje. Kakor se govori odpošlje se več oklopnih in torpednih ladij v januvarji v vzhodno Azijo.

Skoro vse velevlasti so v dopisovanji mej seboj zaradi **egiptovskega** vprašanja izrazile kake pomislike proti angleškim predlogom iz političnega in finančnega obzira. V tej obliki, kakor so se jim predložili, jih gotovo ne bode nobena vlast vsprejela. Dozdaj pa Angliji formalno še ni nobena vlast odgovorila na nje okrožnico in tudi prej ne bo, dokler se vse ne dogovoré mej seboj, v kakej obliki naj se odgovori.

Neki francoski žurnalist v Mahdijevim taboru in več Francozov v Kajiri so si vedno dopisovali mej seboj. Naznanjevali so v Mahdijev tabor o gibanji angleške **sudanske** ekspedicije in trosili po Egiptu napačna in vznemirljiva poročila o Gordonu in položaji v Kartumu. Sedaj je angleško glavno poveljništvo prišlo temu na sled in neki zasačilo nekej tacih pisem.

Dopisi.

Iz Postojine 19. decembra. [Izv. dopis.] Čudil sem se, da noben Postojinčan ni prijel za pero in nekoliko popisal volitve v občinski zastop, ki so se vršile 15, 19, 21. in 22. novembra. Ako bode dopis pomanjkljiv ni moja krivda, kajti bil bi le krivo poučen. Torej ad rem:

Koj po razpisu volitev za trg zbralo se je 13 odličnih rodoljubov v neki gostilni in so postavili kandidate. Sivolasi Slovenci, katerim je srce v hlače zlezlo, so trdili, ko so čitali imena novih kandidatov, da so premladi in ne bodo nič opravili. Ugovarjalo se je sicer, da ni ravno tisti pameten, katero ima veliko plešo na glavi, a vse ugovarjanje ni mnogo koristilo. Dejali smo na dalje tudi, „da plačujejo postavljeni kandidatje ogromno davka in so inteligentni možaki, pa še g. Cvetko D. je z glavo majal in se potuhnil.

Pri omenjenem shodu bilo je naročeno gosp. Josipu Lavrenčič-u naj organizuje armado in prične operirati. V kratkem času je ta gospod izvrstno sestavil bojevnike, vsakemu odkazal svoj delokrog in mu ukazal: „posamično marširati, vkupno pa pobiti sovražnika“. Diplomatske stvari rešii je g. kaplan Lavrenčič.

G. Josip Lavrenčič prevzel je glavno nalogo, pregledal volilni zapisnik in sestavil reklamacije in proteste. Skoro vse imelo je povoljen vspeh, kajti nemškutarji vedoč, da bo teško šlo, so vpisali take volilce, od katerih so vedeli, da bodo v njihov rog trobili, v prvi, narodne pa potisnili v tretji volilni razred.

Še celo posestnika, kateri plača ogromno svoto davka so sleparsko iz volilnega imenika izpustili, a kasneje morali so ga vrstiti v I. volilni razred. Reklamacije so bile torej povoljno rešene. Da je to taktičnemu vodji očividno ugajalo, razvidno je bilo iz tega, da je zbral svoje čete in jim smehljaje naznanil prvi vspeh. To je znamenje pravi, da bomo gotovo zmagali, samo vstrajni in neumorno delavni moramo biti.

Nasprotnik tudi ni miroval. Slavni, sami plešasti generali, na čelu g. dr. Deu, zbirali so svojo armado po gostilnicah, jo vpijanili in nevduševali z besedami: „Glejte mi smo vsi plešasti, skušeni možakarji, sramotno bilo bi za nas, če bodo nas ti smrkovci premagali. Delajmo na vse mogoče načine, da rešimo nemškutarsko čast.“

Narodne čete pod poveljstvom omenjenega gospoda švigale so mej tem časom po trgu in okolici, učile ljudstvo in glej ljudstvo obrnilo se je od plešastih generalov nasprotne stranke.

Pride dan volitve za gospodarski odsek. Narodni četovodje prihajajo z armadami in jih postavljajo v red za naskok. Tam si videl g. Alojzija Lavrenčič-a s svojo četo, od druge strani prikoraka g. Alojzij Kraigher, od tretje g. Josip Dekleva, od četrte g. Jos. Inocente, od pete g. Fr. Kogej, od šeste g. Franc Jurca itd., vsaki vodeč svojo četo. Glavni vodja je veselo se nasmehnil, ko je svojo vojsko v redu in za boj pripravljeno našel.

15. novembra okoli 9. ure zjutraj jel se je pomikati sovražnik proti slovenskim četam. Boj se prične in traje do 2. ure popoludne. Sovražnik tepen na vseh črtah, se je v neredu nazaj pomaknil in se nobene bitke več udeležil.

Plešasti generali, na čelu g. dr. Deu zapustijo bojno polje s povešenimi glavami. Na razvalinah svoje tepene in razkropljene armade vskliknil je njih vodja: „Sic transit gloria mundi.“

Po volitvi v gospodarski odsek spremenil je sovražnik svojo taktiko in je pri volitvah v razrede le manevriral.

19. novembra vršila se je volitev v III. volilni razred. Sovražnika ni bilo opaziti, stal je pa vender pripravljen in je hotel planiti, če bi bil videl malo število nasprotnika. A nasprotnik je bil močan, zato si ni upal planiti in zmagali so tudi v tem razredu Slovenci. Častno zmago priborili so Slovenci tudi v II. in I. razredu. Nasprotnik bil je sicer vselej koncentrovan, pa, grozdje raslo je previsoko, kakor znani živali v pravljici.

V občinski odbor so torej voljeni gospodje: Josip Lavrenčič, Fric Vičič, Globočnik, Hofsteter, dr. Pitamic, Bezeljak, Alojzij Lavrenčič, Alojzij Krajgher, Peter Krajgher, Fran Kutin, Josip Dekleva, Josip Inocente, Ant. Dekleva, Ferd. Gaspari, I. Brabanec, Fran Jurca, Fr. Geržina in drugi.

Čeravno so nasprotniki videli, da so za zmirom premagani, vender še neso mirovali. Posebno vročekrvni Nemci, kakor: „Salmič, Zvonec, Nežnik, Skušek, davčni kontrolor, dr. Perko železnični zdravnik, katerih imena dovolj glasno kričejo, da so urgermanske krvi, skujejo naglo protest proti volitvam.

Akoravno so volitve sami vodili, zapisnike podpisali in so dobro vedeli, da se neso nobene nepostavnosti godile, vendar so menile zvite buče: „Winkler se bo nas zbal, in uložile protest? Podpisalo je pamflet 20 Urgermanov, na čelu g. Karol Vičič. Ko sem pozneje tega Tevtona vprašal, čemu protestujete, mi je dejal: „mi dobro vemo, da ne moremo nič opraviti, a naš namen je stvar zavleči, kakor smo zavlekli prihod g. Dimnika učiteljem za Postojino.

Še le danes čujemo, da je deželna vlada zavrgla neutemeljeni ugovor. Govori se pa, da se bodo

Dalje v prilogi.

---

pelje v Napolj slikat princeso Alice za te, ali Ti je prav?“

Princ Moric se hladno nasmehne: „Kakor Ti hočeš, ljuba mamá!“ In zopet obrne svoj obraz v črno zagrnjeno podobo.

„Ljubi sin!“ nadaljuje kneginja, „potem obesiš Aličino podobo na ta kraj, in to podobo, ki te vedno z otožnostjo navdaja odstraniš? Boš storil moj sin?“

„Bom, ljuba mati!“ odgovori hladno princ Moric.

Kmalu potem vrne se slikar Haldern z Napolja s podobo princese Alice.

V istej sobi sedel je princ, ko vstopi zopet kneginja-mati s slikarjem. Za njima nesel je sluga sliko v krasnem okvirji.

„Tu je nemški slikar, moj sin!“ predstavi kneginja. Slikar pristopi. Moric vzdigne glavo in — „Alonzo!“ vzklikne strastno, vstane in mu hiti naproti.“

Haldern se strese, stopi za stopinjo nazaj in obledi. Princ Moric bil je Alberto, — oni Alberto, kateremu je z drzno roko slikal na svetem kraji podobo Antonije.

„Vidim, da se poznata,“ dé začudjena kreginja, „in nečem veselega svidenja motiti,“ rekši otide; Alonzo in Alberto bila sta sama.

Alberto stoji tiho, otožno pred Alonzom, nazadnje spregovori: „Kje je Antonija, Alonzo?“ — in hlastno zgrabi njegovo roko.

„Tam!“ odgovori Alonzo zamolklo, tresoč se.

„Mrtva!“ zakliče princ, „o strašna slutnja, kedaj je umrla?“

„15. junija zvečer, lansko leto!“

„Večna pravica!“ ječi princ, stopi k črno zagrnjeni podobi, primo zagrinjalo in odgrne — Alonzo pa zbledi. Bila je podoba Antonijina, katero je on v cerkvi „Naše ljube gospé“ slikal — a podoba kazala je mrtvaški obraz. Molče si Alberto in Alonzo podasta roki.

„15. junija zvečer je bilo,“ pripoveduje princ, sem sedel tu in oko moje počivalo je na tej podobi polnej cvetočega življenja, mladostnega ognja; a najedenkrat začne se obraz oživljati, oko se trudno zapre — a zopet vzdigne svoj pogled proti meni očitajoč — mrtvaška barva oblije obraz — to je bila mrtva Antonija. Onesvesten pal sem k tlom. — Od takrat je podoba zagrnjena. Mrtva tedaj — mrtva!“ — Pal je na sofo, ter obraz svoj skril v mehko blazino.

Ném je stal Alonzo; a ojači se, vzame črno zagrinjalo ter zagrne zopet podobo. K princu stopi, prime ga za roko: „Vmirite se, princ! Ogledite si podobo izvoljene Vam neveste. Cvetoče življenje sije Vam iz nje, navdalo bo Vas z novo tolažbo!“

Princ vstane, britko se smeje pravi: „Naj bo, pokažite mi je, Vi veliki mojster!“

Alonzo pristavi stol, naj postavi podobo, odgrne prt, s katero je bila pokrita: „Tu!“ hoče reči, a beseda mu na ustnih zamrje. Bila je princesa Alice, a nje obraz ima mrtvaški znak, usta bleda in odprte, oči vgasnele — mrtve! — Divji smeh zažene princ — a to ni bil smeh, to je bil strašni krik obupnega.

„To je Tvoj blagoslov, Antonija!“ zakliče zamolklo Alonzo in plane iz sobe.

Dve leti pozneje vidimo resnega, vpognenega moža pozno v noči klečati pred častitljivo podobo milostne matere v cerkvi „Naše ljube gospe“ v Mo-

še na višjo inštanco pritožili in stvar zavlekli in zakaj: „Samo iz fakcijozne opozicije, v svesti si, mi reprezentujemo nemštvo v Postojini, nam se ne sme las na glavi zakriviti“.

Taki so naši Nemci, recte slovenski odpadniki!

Iz Žirov 16. decembra. [Izv. dop.] Nedavno pisal Vam je nekdo iz našega kraja o volitvi novega župana in priporočal, da bi se stranke, sedaj nasproti si stoječe, pri prihodnjej volitvi zjedinile in jednoglasno volile novega našega občinskega predstojnika. To bilo res prav lepo, za občino koristno in častno in vsak mora želeti, da bi do tega združenja tudi prišlo. V ta namen usojam si imenovati tri za županstvo posebno sposobne, v vsakem oziru značajne in poštene može. Ti so: V Žireh g. Fran Lenger, trgovec; v Dobračevi prejšnji župan gosp. Fran Blažič; v Novi vasi pa gosp. Ant. Sedej, posestnik in trgovec. Vsi trije so zavedni in zanesljivi možje. Torej izberite si jednega izmej imenovanih za župana, mi vsi bodemo potem z vami glasovali in škodljivih strankarskih prepirov bode konec. Nikarte pa misliti, da bi imel župan, bodi že Peter ali Pavel, pri izpeljavi nove ceste na Rovte in Logatec odločilno besedo, kajti v tej zadevi odločeval bode naš deželni zbor. Glavna skrb nam bodi, da dobimo župana izmej imenovanih mož, župana, ki bo imel srce in voljo za blagor občine, ki bode dajal strankam modre svete in jih varoval dolgotrajnih dragih pravd. Tega je posebno pri nas treba, ker se preveč in preradi pravdamo. Pred treni leti pričela se je pri nas pravda, ki stane že 1200 gld., pa se še ne vé za konec, toliko se pa vender že vé, da bode nazadnje tisti osramoten, ki je pravdo nasvetoval in jo pomagal pričeti, brez potrebe in ne, da bi se bila komu krivica godila. Dobro treba torej pomisliti, kdo se izvoli v občinski odbor, kdo občinskim predstojnikom. Župan ne sme biti sebičen, ampak vsem strankam jednako pravičen, ko bi tudi ne hotele za vino dati. Nespametno bi bilo tudi, za župana izvoliti moža, ki ne zna niti toliko pisati, da bi brez pisarja napravil ženitno oglasnico, ko imamo vender dovolj značajnih mož, ki znajo tudi brez pisarja uradovati.

Domače stvari.

— (**Srečke za „Narodni dom“ v Ljubljani**) kupili so na dalje: Gornje-savinjska posojilnica v Mozirji 10, Srpska gradjanska čitaonica v Mitrovici 38, Čitalnica v Senožečah, katera je, kakor smo včeraj poročali, nakupila 50 sreček, naročila jih je danes zopet 30. Slava jej! Izmej mnogih posamičnikov nam je pohvalno omeniti gospoda Janeza Čadeža v Poljanah nad Škofjo Loko, kateri je kupil iz svojega lastnega nagiba 23 sreček ter s tem osramotil vse one, za „rodoljube“ razglašene bogatine, ki so vrnili vse poslane jim srečke kar — neodvite! — Slava vrlemu Poljancu!

— (**Osobne vesti.**) Knezu in škofu dr. Misiji poklonili so se danes dopoludne: vodji mestnih in ljudskih šol gg. A. Praprotnik in L. Belar, pa voditeljica gosp. Moosova. — Oboleli so pred kratkim: gosp. Fran Levstik v Ljubljani, g. Ivan Trdina v Rudolfovem in g. Viktor Globočnik, c. kr. beležnik v Zatičini. Vsem trem se je na bolje obrnilo in nadejati se je, da kmalu popolnem ozdravijo. — Častniki v reservi so imenovani razen že priobčenih: g. Ivan Kafol z Ravne pri Cerknem, g. Lj. Gulin iz Tolmina in g. E Strausgitl iz Bolča. — Z Dunaja se nam poroča, da je ondukaj bil te dni urednik Šuklje, baje iskat si druzega prostora, ker mu Ljubljanski vzduh več ne ugaja in nema posebnega veselja, povrniti se k profesuri.

— (**Osobne vesti.**) Naš presvitli cesar imenoval je z Najvišjim odlokom 10. t. m. titularnega dvornega sovetnika in finančnega ravnatelja v Ljubljani Tomaža Bartuška dvornim sovetnikom in finančnim deželnim ravnateljem v Inomostu, titularnega finančnega nadsovetnika Avgusta Dimitza finančnim nadsovetnikom in ravnateljem v Ljubljani, finančnega nadsovetnika Tržaškega finančnega ravnateljstva barona Dragotina Czörniga finančnim ravnateljem v Celovci in finančnega sovetnika Viktorja Wiesta finančnim nadsovetnikom in ravnateljem v Solnogradu.

— (**Razstavo ženskih ročnih del**) obiskal je predvčerajšnjim tudi knez in škof dr. Misija. Skoro poldrugo uro ogledaval si je vladika prelepe proizvode nežnih rok in kazal pri tem veliko zanimanje in fin okus. Razstava je sedaj že končana in priznavati moramo, da veliko prerano. Gospici Föderlovi izrekaje zasluženo zahvalo, izražamo željo, da bi se skoro zopet priredila taka razstava.

— (**Zadruga mesarjev Ljubljanskih**) bavila se je v zadnjem, jako mnogobrojno obiskanem shodu z vprašanjem, bi se li v prihodnje živinska užitnina pobirala po teži živali, ne pa od komada. Finančno ministerstvo misli s prenaredbo postave o užitnini ustreči živinorejcem tistih dežela, kjer se prireja živina slabše teže, za katero pa se mora sedaj ravno ista užitnina plačevati, kakor za težko živino. Mesarska zadruga izrekla se je jednoglasno proti nameravanej premembi in sporočila finančnemu ravnateljstvu, naj se pobira užitnina od živine po komadu i nadalje.

— (**Eskomptna banka v Ljubljani**) prebila je v zadnji čas hude dni. Ko se je raznesla vest, da ima banka pri Tschinkelnu posojenih 250.000 gld., je jako veliko strank hitelo po svoje uloge in v malo dneh moralo se je izplačati par sto tisoč goldinarjev. Banka je vsem strankam jako kulantno ustregla in sedaj je strah odgnan. Bojazen, da bi se uloge izgubile, sicer ni bila opravičena, a občinstvo bilo je po vsej pravici vznemirjeno, da se jednej stranki dovoli tolik kredit, dočim veliko močnejša in vse drugače podprta hranilnica kranjska ne dovoljuje jednej firmi več nego 30.000 gld

— (**Tatvina.**) Nekemu trgovcu na Dunajski cesti ukral je včeraj zjutraj zaradi tatvine že večkrat kaznovani postopač zlato uro z zlato verižico, vredno 40 gld. Izročil je uro in verižico nekemu žganjarju, naj jo proda, a žganjar zanesel je sumljivo blago na rotovž in kmalu je policija tatu prijela in izročila deželni sodniji.

Veliko izneverjenje pri „Eskomptni banki“,

o katerem smo včeraj došle nam brzojavke priobčili, razburilo in vznemirilo je ves Dunaj. Kursi mono padajo in delnice eskomptne banke (po 500 gld.), ki so koncem 1872 l. plačevale se po 1155 gld., pri groznem polomu 1873 se vzdržale na 880, pale so od 800 na 570. Upravni odbor eskomptne banke imel je sejo do 5. ure zjutraj. Na stotine ljudij prihaja po svoje uloge in do včeraj opoludne izplačalo se je nad 2 milijona goldinarjev. — Druge Dunajske banke so obljubile pomoči do 10 milijonov goldinarjev in od avstro-ogerske banke se je po noči nosil denar v eskomptno banko. Govori se, da se pri skontrovanji blagajnic izneverjenju zaradi tega ni prišlo na sled, ker so v blagajnici bili uloženi zavitki bankovcev iz „papiermaché“ tako dobro ponarejeni, da jih od pristnih zavitkov ni bilo moči razločiti. — Reservni zaklad delničarjev nesrečne banke iznaša 983 320 goldinarjev, torej niti polovico izneverjene vsote. Kuffler, ki je bil z Jaunerjem v zvezi in menda glavni uzrok temu polomu, bil je borsjanec v besede najslabšem pomenu. Lani dobil je pri svojih podjetjih $1^1/_2$ milijon, a vse zopet zaigral. V zadregi ponarejal je menice, katere mu je Jauner eskomptoval. Denar sta delila. Poškodovanih je tudi veliko zasobnikov, jedna firma za 100.000 gold. Položaj ima veliko sličnosti z onim maja meseca 1873. Jauner, ki je tudi svojega brata znanega gledališnega ravnatelja opeharil se vse priščedene novce, se je kakor smo že povedali, ustrelil. Njegova obitelj je baje brez premoženja.

Razne vesti.

* (**Računski sklep Dunajske električne razstave.**) Dohodki Dunajske električne razstave vrgli so . . . . . 350.894 gld.
izdatki pa . . . . . 405.037 „
toraj znaša primanjkljaj . . 54.143 gld., katerega so pokrili iz posebnega nalašč za to osnovanega zaklada 111.500 gld. Preostatek 57.357 gld. izplačali bodo dotičnim porokom zopet nazaj.

* (**Samomor.**) Iz Pešte se brzojavlja dne 18. t. m.: V Leutschau ustrelil se je Fran Feller, stotnik pri českem pešpolku kralja Španjskega št. 94. Samomorilec zapustil je 8 mladoletnih in nepreskrbljenih otrok. — Uboge sirote!

VABILO
k
SOKOLOVEMU „JOUR-FIXE“
kateri bode
danes zvečer ob 8. uri
v gostilni „pri bavarskem dvoru“.

Reditelja sta gg. Drušković in Sakser. — Program zanimiv.

Odbor „Sokola“.

Ljubljanski ZVON

piše v svojem vabilu na naročbo med drugim tako:

Vrhu pesniških proizvodov priznanih pesnikov slovenskih, Stritarjevih, Gorazdovih i. dr. in vrhu Trdinovih bajk in povestij, pisanih v uzorno-lepi slovenščini, izhajala bode v našem listu vse leto nad deset tiskovnih pol obsežna zgodovinska povest:

„Véliki grof“.

Pisatelj, g. dr. Fr. Detela, c. kr. gimn. profesor v Dunajskem Novem Mestu, opisuje v ti povesti z živimi bojami slikovito življenje po lepi Savinjski dolini in po staroslavnem slovenskem Celji sredi XV. stoletja za velikega grofa Ulriha Celjskega.

Priljubljeni pripovedovalec naš, g. Janko Kersnik, priobči svojega lepega „Cyclamena“ II. del pod naslovom:

„Agitator“.

V tem romanu nastópajo vse tiste glavne osebe, katere bralec pozná že iz „Cyclamena“, vender bode „Agitator“ sam záse celota.

S krajšimi pripovednimi spisi bodo preskrbovali list: v svoji elegantni in duhoviti pisavi nedosežni g. Jos. Stritar, g. dr. Ivan Tavčar, ki je s svojimi živo in izvirno pisanimi „Mrtvimi srci“ pridobil letos našemu listu novih prijateljev, g. Alf. Pirec in nekateri mlajši pisatelji.

Novo rubriko odpre letos „Ljubljanski Zvon“ pod naslovom

„Slavni Slovenci“.

Tu bode priobčeval životopise odličnih umetnikov, pesnikov in pisateljev slovenskih; v prvi vrsti literarno-zgodovinsko razpravo „Dr. Jakob Zupan“ (porojen 4. julija 1785. na Prevojah, umrl 6. februvarija 1852. v Celovci), katero je o stoletnici rojstva njegovega spisal g. prof. Fr. Wiesthaler; dalje životopis velikega slovenskega dobrotvora, ljudomilega P. P. Glavarja, katerega je po novih, v Komendi najdenih listinah sestavil g. prof. Ivan Vrhovec, in naposled životopis slovenskega pesnika in pisatelja Matije Valjavca iz uredniковega peresa.

Izmed znanstvenih razprav omenjamo zlasti prof. Rutarjevega spisa o reki „Timavus“; zgodovinske studije o Slovencih v IX. stoletji od prof. dr. Fr. Kosa, životopisa V. G. Bêlinskega, slavnega kritika ruskega, od prof. J. Celestina; E. Lahovih zemljepisnih črtic in članka o književni vzajemnosti hrvatsko-slovenski, ki ga je o petdesetletnici preporoda književnosti jugoslovanske spisal g. Andrej Fekonja.

Na dalje bode „Ljubljanski Zvon“ točno poročal o vseh domačih književnih stvareh ter se s paznim očesom oziral na literarno delovanje in kulturno življenje slovanskih narodov in to tem lože, ker mu je tudi bodoče leto zagotovljena pomoč tako izvrstnih poročevalcev, kakor sta n. pr. g. prof. Jos. Starè v Zagrebu in g. dr. Karl Štrekelj na Dunaji.

V vsaki številki prinese odslej „Ljubljanski Zvon“ tudi nekoliko nalog iz šaha in poučeval bode bralce svoje v ti ne samo krasni in zabavni, ampak tudi koristni igri, ki se navadno ne igrá za denar, ki budi fantazijo ter uči človeka globokeje in koreniteje razmišljati. To rubriko bode uredoval g. Janko Kalan, c. kr. davčnega urada kontrolor v Velikih Laščah na Kranjskem. Temu

nakovem. Solze mu kapajo po razoranem licu in in močijo mrzla tla; njegov pogled, v katerem se kes in pobožnost sestrinsko strinjata, obrnen je skesano pobožno v sveto podobo; njegova usta ne šepetajo nikake molitve, a na obrazu bere se mu goreča molitev srca. Tiho je bilo okrog; niti najmanjšega glasu nesi čul v visoki obokani dvorani, le njegovi vzdihi odmevajo od visokih sten, ter obujajo v poslušalčevih prsih globoko sočutje. Večna luč osvetljevala je z medlim svitom krasne oltarje. Alonzo kleči nepremakljivo pred milostno materjo. A najedenkrat zdi se mu, kakor laheu šum po cerkvi, kakor mili svit razlije se po angeljskem obrazu Bogorodice! Žarek milosti, najslajša tolažba zasveti iz milega očesa, in od sladkih njenih ust gibije se, ko rajska rosa materinski pozdrav in tolažba bolnemu otroku: „Skesal si se in spokoril, moj sin; naročje večne milosti pa je spokorjenemu sinu dvojno milostno. Pojdi in slikaj za ubogo cerkev v *** mater milosti z detetom v naročji in oprosten si kletve one nesrečne ure. Tvojim umotvorom bodi odslej blagoslov resnice, ker le po pravej pobožnosti in čistosti duše more se vera in umetnost, njena hči skazati človeškim očem pozemskega umetnika!“

J. M.

gospodu je naravnost pošiljati vse dopise, ki se tičejo šaha v našem listu.

Iz tega kratkega pregleda vidijo gg. naročniki, da je „Ljubljanski Zvon“ dobro založen z zanimivimi rokopisi in da se s čilimi močmi odpravlja na delo prihodnjega leta, v katerem hoče kakor doslej kar najiskreneje pospeševati razvoj lepe in znanstvene knjige slovenske. Konečno vabi nove naročnike stopiti pod njegovo zastavo, in nadejoč se, da mu verni ostanejo vsi dozdanji prijatelji, kliče jim: Na svidenje v novem letu!

Tujci:

19. decembra.

Pri **Slonu**: Oesterreicher z Dunaja. — Pehani iz Brna. — Vosseler z Dunaja. — pl. Jettmar iz Voloske. — Vodničar z Dunaja. — Finaly iz Budimpešte. — Pollak, Vidic z Dunaja.

Pri **Maliči**: Brückner z Dunaja. — Pust iz Gradca. — Fuchs iz Rudolfovega. — pl. Obereigner iz Šneperka.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
19. dec.	7. zjutraj	736·55 mm.	— 6·0° C	brezv.	megla	0·00 mm.
	2. pop.	733·25 mm.	— 2·0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	731·41 mm.	— 4·6° C	brezv.	megla	

Srednja temperatura — 4·2°, za 2·3° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 20. decembra t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	34	Špeh povojen, kgr.	—	72
Rež, „	5	4	Surovo maslo, „	—	84
Ječmen, „	4	55	Jajce, jedno	—	3·5
Oves, „	2	92	Mleko, liter	—	8
Ajda, „	4	39	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso, „	5	69	Telečje „ „	—	62
Koruza, „	5	40	Svinjsko „ „	—	52
Krompir, „	2	86	Koštrunovo „ „	—	36
Leča, „	8	—	Pišanec	—	45
Grah, „	8	—	Golob	—	17
Fižol, „	8	50	Seno, 100 kilo	1	69
Maslo, kgr.	—	92	Slama, „ „	1	60
Mast, „	—	82	Drva trda, 4 □ metr.	7	60
Špeh frišen, „	—	58	„ mehka, „ „	5	20

Dunajska borza

dné 20. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta		81 gld.	80	kr.
Srebrna renta		82 „	90	„
Zlata renta		103 „	95	„
5% marcna renta		97 „	10	„
Akcije narodne banke		856 „	—	„
Kreditne akcije		290 „	60	„
London		123 „	30	„
Napol.		9 „	75½	„
C. kr. cekini		5 „	79	„
Nemške marke		60 „	25	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125 „	75	„
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	171 gld.	25	kr.
4% avstr. zlata renta, davka prosta		104 „	05	„
Ogrska zlata renta 6%		124 „	10	„
„ „ „ 4%		95 „	35	„
„ papirna renta 5%		90 „	45	„
5% štajerske zemljišč. od rez. oblig.		104 „	50	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116 „	50	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi		122 „	—	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		110 „	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		105 „	70	„
Kreditne srečke	100 gld.	179 „	—	„
Rudolfove srečke	10 „	18 „	—	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	94 „	50	„
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.		209 „	75	„

Poslano.

Podpisani priporoča svojim p. n. čestitim prejemnikom svojo bogato zalogo

zlatnine, srebrnine in žlahtnih kamnov,

v katerej je zmiraj veliko število najokusnejših in najmodernejših kinčev. Najnovejši kinč so **„Egiptovski fragmenti“.** — Vnanja naročila se izvrše točno in zadovoljivo.

J. Kapsch,
juvelir in od c. kr. deželne sodnije
(819) priseženi cenilec.

Zobozdravnik SCHWEIGER

z Dunaja

stanuje v hotelu „Stadt Wien“, II. nadstropje sobna štev. 23 in 24.

Ordinira vsak dan **9. do 12½. ure** in **od 2. do 4. ure popoludne.** Vse operacije izvajajo se hitro in gotovo prav po modernih zahtevah novejšega časa. (815)

Dr. Spranger-jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni sovetnik dr. Bücking, medicinski sovetnik dr. Cohn, dr. Männing in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodci, omedlevici, glavobolju, trebuhobolju, zaslizenju, želodčnej kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, škrofeljnom itd., proti zlatej žili, zapretju. Hitro in brez bolečin mečé in povrnejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Preširnovem trgu. (716—7)

Dekleta,

ki znajo belo perilo bodi si z roko, bodi si na šivalni stroj (Howe) dobro in lepo šivati, **dobé précej delo.**

Natančneje zvé se (804—3)

v Ključarskih ulicah št. 3 v drugem nadstropji.

Umetne (32—95)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

VABILO.

Po mnogo let obstoječem hvalevrednem običaji se blagotvoritelji oproščajo čestitanja ob Novem letu in ob godovih, tako, da si vzemó oprostne listke na korist mestnega ubožnega zaklada.

Ustrezajoč lagodnosti slavnega občinstva, sta gospoda Karol Karinger, trgovec z galanterijskim blagom na Mestnem trgu št. 8, in Albert Schaefer, rokovičar in bandažist na Kongresnem trgu št. 7, drage volje prevzela razpečavanje oprostnih listkov v svojih prodajalnicah. Za oprostne listke je kakor dozdaj položiti po 50 novč. za Novo leto in po 50 novč. za godove, ne da bi se velikodušnosti stavile meje.

Pismenim pošiljatvam naj se blagovoli dodati razločna adresa.

Pri tej priliki se izreka najtoplejša zahvala slavni tiskarni in kamnopisalni Josip Blaznikovih dedičev, da je, kakor vsako leto, tudi letos brezplačno magistratu dobavila oprostne listke. (807—2)

Mestni magistrat v Ljubljani,
v 16. dan decembra 1884.

Št. 18 704. (769—3)

Razglas

mladeničem, vojaščini podvrženim.

Zaradi prihodnjega vojaškega nabora leta 1885, h kateremu bodo klicani v letih 1865, 1864, 1863 in 1862 rojeni mladeniči, se javno naznanja:

1. Vsak tukaj prebivajočih domačih ali vnanjih mladeničev, kar jih bode k prihodnjemu rednemu novačenju poklicanih, mora meseca decembra 1884 v magistratnem ekspeditu se oglasiti. Kdor se ne oglasi, tistega zadenejo nasledki §. 42 vojne postave.

2. Vnanji t. j. taki, ki niso v Ljubljano pristojni, morajo k temu vpisu seboj prinesti popotne liste ali druge izkaznice.

3. Začasno zunaj svojega rojstnega kraja bivajoče ali pa bolne mladeniče smejo oglasiti stariši, varuhi in drugi pooblaščenci.

4. Tisti, ki mislijo prositi ali začasnega oproščenja od vojaščine all pa oproščenja od dejanske službe vojaške, imajo pri vpisovanji tukaj izročiti rodbinske listine in druga potrebna pisma.

5. Dolžnosti oglasa in drugim iz vojne postave izvirajočim dolžnostim se ne da ogniti z izgovorom, da se za te dolžnosti ni vedelo.

Mestni magistrat v Ljubljani,
v 23. dan novembra 1884.
Župan: Grasselli.

Zdravniške kapacitete v inozemstvu zapisujejo dr. Popp-ovo Anatherin ustno vodo kot naiboljše sredstvo za usta in zobe.

Gospod dr. J. G. Popp,
c. kr. zobozdravnik,
Wien, I., Bognergasse 2.

Podpisani z zadovoljstvom izjavlja, da je rabil Vašo **Anatherin ustno vodo,** kakor tudi **Anatherin zobno pasto** in ju more najbolje priporočati. (216—3)

V Bukareštu, 11. decembra 1881.

Dr. Vladesco,
profesor na medicinskej fakulteti v Bukareštu, načelni zdravnik Coltzove bolnišnice, član mnogih rumunskih in inozemskih društev, imejitelj mnogih redov.

Dobiva se *v Ljubljani* pri lekarjih J. Swoboda, G. Piccoli, V. Mayr, Jul. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, dalje pri trgovcih Ant. Krisper, Ed. Mahr, J. Karinger, F. M. Schmidt, V. Petričič, L. Pirker, P. Lassnik, Terček & Nekrep; *v Postojni:* A. Leban, lekar; *v Škofjej Loki:* C. Fabiani, lekar; *v Kočevji:* J. Braune, lekar; *na Krškem:* F. Bömches, lekar; *v Idriji:* J. Warta, lekar; *v Kranji:* K. Šavnik, lekar; *v Litiji:* J. Benes, lekar; *v Metliki:* Fr. Wacha, lekar; *v Novem mestu:* D. Rizzoli in J. Bergman, lekarja; *v Trebnjem:* J Ruprecht, lekar; *v Radovljici:* A. Roblek, lekar; *v Kamniku:* J. Močnik, lekar; *v Crnomlji:* J. Blazek, lekar; *v Vipavi:* V. Kordas, lekar; *v Pontaflu:* P. Osaria, lekar.

Št. 19358 (779—3)

Dijaške ustanove.

S pričetkom šolskega leta 1884/85 so pri magistratu izpraznjene sledeče ustanove za dijake:

1. Jernej Sallocherjeve ustanove 2. 4. in 6. mesto po 50 gld. na leto, do katere imajo pravico dijaki Ljubljanskega gimnazija, ki so na Kranjskem rojeni, ubožni, lepega obnašanja in pa pridni;

2. jedno mesto cesar Fran Josipovih, po Ljubljanski mestni občini ustanovljenih štipendij s 50 gld. na leto, do katerega imajo pravico ubožni v Ljubljano pristojni ali ko bi tacih ne bilo sploh na Kranjskem rojeni, tukajšnjo realko obiskujoči dijaki.

Prošnje za te ustanove, katerim je priložiti krstni in ubožni list, potem šolski spričevali zadnjih dveh semestrov, vlože naj se **do 30. dec. 1884** potom šolskega ravnateljstva pri mestnem magistratu.

Prvo ustanovo podeljuje župan, zadnjo pa mestni odbor Ljubljanskega mesta.

Mestni magistrat v Ljubljani,
v 3. dan decembra 1884.

Zoper jetiko!

Radgostski

univerzalni čaj

in

rožnovski maho-rastlinski celtlički,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčevo slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

Gospod **J. Seichert,** dipl. lekar v Rožnavi.

Prosim, da mi pošljete še 12 zavitkov Radgostskega univerzalnega čaja in 12 škatljic Rožnovskih maho-rastlinskih celtličkov. **Učinek teh zdravil je v resnici pri vseh na prsih bolnih osobah izvrsten, in odkar jih upotrebljam sam, nič več ne kašljam, kakor sem doslé vsako zimo 4—6 tednov.**

Z vsem spoštovanjem udani
Dr. Tautz, pl. **Tauenstein,**
c. kr. štabni zdravnik.

V Kremsi, dné 26. oktobra 1877.

Vaše blagorodje!

Moja hčerka je uže več nego pol leta imela hud kašelj, kateri jej je često prouzročeval tudi bruhanje; ker se jej niti nij ljubilo jesti, je zelo oslabela ter shujšala; v novinah čitavši o vaših izvrstnih zdravilih, si naročim 1 zavitek čaja in 2 škatljici celtličkov. Jedva je použila bolnica nekoliko teh zdravil, in uže jej je odleglo. V nekolikih dneh poide druga škatljica. Dete zdaj k večjemu vsakih 24 ur do jedenkrat zakašlja, ter je zopet krepko in se mu ljubi jesti. Zahvaljujoč se vam uljudno, prosim, da mi vnovič pošljete 1 zavitek čaja in 3 škatljice slavnih celtličkov, ter se beležim

z odličnim spoštovanjem
Adolf Kittl,
knež. Colloredo Mannsfeldski pivarnar.

V Opočnem, dné 11. januarja 1875.

Vaše blagorodje!

Prosim, da mi pošljete za zdaj 2 zavitka svojega mnogoslavljenega Radgostskega univerzalnega čaja in 3 škatljice celtličkov, potem tudi sklenico Rožnovskega rastlinskega mleka

Spoštovanjem
Ivan Vević,
zemljiščno-knjižni vodja v Bošnjakih
3 (Vojaška granica).

Od tega po zdravniškej razložbi in predpisih pripravljeni čaj, veljá za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi **1 gld. av. v.** Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtličkov **50 kr.** Za kolek in zavijanje pa **10 kr.** posébe.

Radgostski univerzalni čaj in **Rožnovski maho-rastlinski celtlički** dobivajo se **vedno** le v lekarni **J. Seicherta** v **Rožnovi** (na Moravskem), in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: W. Mayr v **Ljubljani,** W. König v **Mariboru,** S. Mittelbach in J. Cejbek v **Zagrebu,** Barmherzige Brüder in A. Nedved v **Gradci,** A. Marek in J Kupferschmied v **Celji,** O. Russheim v **Lipnici,** Carl Grabacher v **Murau,** J. Illing v **Rottenmanu,** W. Thurnwald v **Celovci.**

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materijalnega blaga.

☞ **Doktor Horstova jedino prava voda za oči,** pripravljena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepljenje in vzdržanje vida v vsakej starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja **70 kr.,** za kolek in zavoj **10 kr.** več.

Prava se dobi **samo naravnost** iz lekarne v kopelišči Rožnavi.

☞ **Rožnovski cvet za živce,** hitro in trajno ozdravija putiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah. Izvirna sklenica **70 kr. av. v.,** za kolek in zavoj **10 kr.** več. **Pravi** se dobi **samo naravnost** iz lekarne v Rožnavi (Moravska). (770—3)

THEODOR NODERER & CO.,

protokolovano bankino in lombardno podjetje na Dunaji, I., Schottenring 5, uhod Hessgasse 7, I. nadstropje,

priporoča se: (744—6)

1. Za **reelno** in **točno izvedenje nalogov** na **Dunajski borzi** proti zmernemu pokritju.
2. Za **prevzetja zneskov** v **gotovini** ali vrednostnih papirjih, pa ne s **pod 500 gld. a. v.** proti mesečnemu **izplacevanju dobička** in **položitvi računa.**
3. Za **nakup** in **prodajo** vseh v kurznem listu naznačenih vrednostnih papirjev.
4. Za **izplačevanje predplač** za skoraj polni znesek na **srečke, akcije** itd.
5. Za **dajanje dobrih svetov kapitalistom, kateri imajo borzne papirje po drazih kurzih v rokah.** Prospekti na zahtevanje franko.

Gregorčičeve Poezije

so ravnokar izšle in veljajo **vezane 2 gold.**, primerne

za Božična darila. (811—3)

J. GIONTINI v Ljubljani.

Ker se je opustila tovarna.

49 komadov za samo 7 gold. 70 kr.

ECHT VERBESSERTES BRITTANIA

Žlice, noži in vilice iz britanija-srebra

s fabriškim pečatom.

Silno potrebno za vsako družino!

Čujte, glejte in strmite!

Pristno angleško patentovano **namizje za obed in dessert**, katero ne zarujavi, iz čistega, teškega, masivnega **britanija-srebra**, ki je skoraj podobno **pristnemu srebru**, za katero **jamčim pismeno** vsakemu, kdor želi, da **10 let ostane belo.** Garnitura veljala je poprej nad 40 gld., **sedaj se pa dá za mali del reelne vrednosti.**

Garnitura obstoji iz sledečega:

6 namiznih nožev z izvrstno jekleno klino,
6 pravih anglo-brit. srebernih vilic,
6 masivnih anglo-brit. srebernih žlic (iz jednega kosa),
12 anglo-brit. srebernih žličic za kavo,
1 težka anglo-brit. sreberna zajemalkä za juho,
1 masivna anglo-brit. sreberna posnemača za mleko.
3 masivne anglo-brit sreberne žlice za desert,
3 prave anglo-brit. sreberne vilice za desert,
3 lepe masivne čašice za jajca,
1 izvrstno skrinjico za poper ali sladkor,
3 tase lepo cizelirane,
1 cedilce za čaj najbolj fino,
2 lepa svetilnika za salon,
1 prekrasna krušnica indiški in kitajski udolbena.

49 reči, to je, 49 komadov, ki se lahko dobé proti predplači zneska ali pa po poštnem povzetji za 7 gld. 70 kr.

Svarilo! Le ono britanija-srebro je pravo, katero ima zgoraj naveden pečat vtisnjen. Vsa namizja iz britanija-srebra, katero priporočajo druge tvrdke, so le brezvredni posnimki.

Za dokaz, da moja ponudba

ni sleparija,

se obvežem tukaj javno, vsako blago, katero bi komu všeč ne bilo, brez ugovora nazaj vzeti. Vsak ga sme toraj brez zgube naročiti.

Kdor želi dobrega in solidnega blaga, obrne naj se hitro, dokler je še kaj zaloge, zaupljivo le na

RABINOVICS,

Haupt-Depot der Anglo-Britan. Silberfabrik, Wien, II., Schiffamtsgasse 20.

Snažilni prah za navedeno namizje prodajam v škatljicah po 15 kr. (778—3)

Prostoren „Landauer“

s štirimi sedeži, se **proda** ceno pri **Jakobu Razingerji**, kolarji v Kolodvorskih ulicah. (816—1)

C. k. privilegij šivalnih za zboljšanje strojev.

Ivan Jax,

v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih

šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakatero šivanje. (113—45)

6 letna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

je pristni

LE HOUBLON

Francosk fabrikat

Cawley-jev & Henry-jev v Parizu.

PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko **LE HOUBLON** in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

LE HOUBLON — 500 FEUILLES FORMAT FRANCAIS — CAWLEY & HENRY PARIS — LE HOUBLON

Cawley & Henry Propre du Brevet. SEULS FABRICANTS.

Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Béranger à PARIS

(287—17)

Prijatelji pilic

(Laubsägen)

dobé zastonj nov cenik s podobami od (650—10)

Laubsäge-Werkzeug-Specialitäten-Lager

„zum goldenen Pelikan“

Wien, VII., Siebensterngasse 20.

COMPASS — CIGARREN-SPITZE-GUILLOTINE — KAUTSCHUK-STAMPIGLIE — ZÜNDFLAMME

R. GÄRDTNER & Co.,

tovarne za štampilije,

Dunaj, IV., Hauptstrasse 49 in Atzgersdorf pri Dunaji ob j. žel.

2 KLINGEN & KORKZIEHER — KAUTSCHUK-STAMPIGLIE — PETSCHAFT

Priporočajo za božično sezono razen svetovno znanih štampilij vseh vrst in specijalitet **žepnih štampilij, medalijonov, kresil, nožev** itd. s štampilijami, **4 jako fine čudovite patentovane novosti!!!**

Patentovano sport-kresilo s štampilijo . . .	gld. 2.50.
Patentovani žepni nožek s štampilijo . . .	„ 2.50.
Isti s svedrcem za odmaš. steklenic s štamp.	„ 2.70.
Medalijon z ven potegljivim daljegledom . .	„ 2.50.

(Ne presezajoč normalne velikosti.) (760—6)

Ploske za štampilijo: sport-kresilo 43—11; nož 40—5; vse vkupe proti poštnemu povzetju ali s predpošiljatvo zgornjega zneska in natančne objave teksta štampilije.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik **„Germania“**, 4300 ton, okolu 15. jan. 1885.

Kajuta za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.**

Potniki naj se obrnejo na (814—2)

J. TERKUILE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglayen**, generalnega agenta v **Trstu.**

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

RAZGLAS.

V ponedeljek 22. in torek 23 decembra t. l. zjutraj od 9.—12. ure in popoludne od 2.—6. ure se bode iz zapuščine umrlega **Franceta Novaka, vulgo „Miklov“, na Glincah št. 5,** prostovoljno prodajalo:

krave, teleta, prešiči, seno, slama in drugi poljski pridelki, hišna in poljedelska oprava, les za kolarje (Wagnerholz) in druge reči.

V Ljubljani, 19. decembra 1884. (817)

Dunajsko zavarovalno društvo

na Dunaji.

P. n.

S tem uljudno naznanjamo, da smo pretrgali pogodbo z gospodom **Jakobom Dobrin-om** in izročili naše **zastopstvo v Ljubljani**

gospodu VIKTOR-ju SCHIFFER-ju,

nasledniku Ivana Ev. Wutscher-a („pri Bučarji“).

Izrekamo svojo zahvalo za skazano zaupanje ravno tako **prvej ogerskej občnej zavarovalnej družbi**, kakor tudi **Dunajskemu zavarovalnemu društvu**, njenemu pravnemu nasledniku in prosimo to zaupanje še na dalje ohraniti.

Ponudbe se radovoljno vsprejemajo pri gospodu **Viktor-ji Schiffer-ji v Ljubljani** in pri gospodih krajnih agentih, kjer se tudi dajo s prijaznostjo potrebna pojasnila.

V Gradci, v 7. dan novembra 1884.

Z velespoštovanjem

generalno-zastopstvo v Gradci Dunajskega zavarovalnega društva na Dunaji.

(799—2) **G. Micori.**

Dr. Schmidt-ovi uspešni

prilepki za kurja očesa

uporabljajo se že mnogo desetletij kot brez bolečine in zanesljivo delujoče sredstvo v popolno odstranitev kurjih očes.

Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilepkov za kurja očesa je skoro osupljiv, kajti po opetovanej rabi teh prilepkov se odpravi vsako kurje oko brez vsake operacije.

Cena škatljici s 15 prilepki in z rženim dletcem za izdiranje kurjih očes **23 kr. a. v.**

Dr. Behr-ov

živčni ekstrakt

izdeluje se po zdravniškem predpisu iz lekarskih zelišč ter se že dolgo vrsto let obnaša kot izvrstno sredstvo proti živčnim boleznim, kakor proti bolečinam na živcih, migréni, ischiadi, bolečinam v križi in hrbtnem mozgu, božjasti, otrpnenju, oslabljenju in polucijam. Na dalje se dr. Behr-ov živčni ekstrakt z najboljšim uspehom rabi proti: protinu in trganju, otrpnelosti mišic, trganju v členkih in mišicah, nervoznemu glavobolju i šumenju v ušesih. Dr. Behr-ov živčni ekstrakt se uporablja le zvunanje. Cena steklenici s točnim navodom uporabe **70 kr. a. v.**

NB. Pri nakupu teh preparatov blagovoli p. n. občinstvo vedno zahtevati Bittner-jeve izdelke in samo one za prave priznati, kateri imajo polno firmo: „Julius Bittners's Apotheke in Gloggnitz“, in vsake druge podobne izdelke kot nevredne zavrniti. (461—12)

Glavna razpošiljalna zaloga: **Gloggnitz,** Nižje-Avstrijsko, lekarna **J. Bittner-ja.**

Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in **dr. Behr-ov živčni ekstrakt** prodajata v **Ljubljani** lekarnarja: **J. Svoboda** in **J. pl. Trnkoczy.**

Boljši od vseh podobnih izdelkov, némajo te pastilje *nič škodljivega v sebi; najuspešneje se rabijo* zoper bolezni v organih spodnjega dela telesa, prehajalno mrzlico, bolezni na koži, v možjanih in ženske bolezni; čistijo kri in lehko odpravljajo blato. Ni ga zdravila, ki bi bilo boljše in pri tem popolnem neškodljivo zoper

telesno zapretje,

gotovi vir vseh boleznij. Ker so posladkorjene, uživajo jih radi tudi otroci. Te pile so odlikovane z jako častnim pismom *dvornega svetnika Pitha.*

Jedna škatljica s 15 pilami velja 15 kr. — Zavitek, osem škatljic skupaj, 120 pil, velja samo 1 gld. a. v. (690—6)

Philipp Neustein

Svarjenje! Vsaka škatljica, ki néma firme: *Apotheke zum heiligen Leopold* in na zadnjej strani *naše varstvene znamke, je ponarejena,* ter svarimo, naj se ne kupuje.

Paziti se mora dobro, da kdo ne dobi slabega, neuplivnega ali celo škodljivega izdelka. Vsakdo naj izrečno zahteva *Neusteinovih Elizabetinih pil,* te imajo na zavitku ter navodilu za rabo *poleg stoječi podpis.*

Glavna zaloga na Dunaji: Apotheke **„zum heiligen Leopold“** des **Ph. Neustein, Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse.**

Za 1 gld. 15 kr. pošljemo franko jeden zavitek.

Vabilo na naročbo
SLOVANA.

S prihodnjim letom stopi „SLOVAN“ v drugi svoj tečaj. Zvest načelom, katera je zastopal doslej, bode tudi v drugem svojem tečaji obračal glavno zanimanje svojih bralcev na važne in imenitne dogodbe širom velike slovanske domovine ter jih seznanjal z orjaškim napredkom slovanskega sveta.

Odlični slovenski pisatelji obljubili so mu tudi v bodoče svoje sotrudništvo; prinašal pa ne bode, kakor doslej, le poučne in politične spise, temveč tudi strogo leposlovne v vezani in nevezani besedi in sicer poleg izvornih, tudi dobre prevode iz českega, poljskega in ruskega jezika, da tako slovensko občinstvo seznani z bogatimi slovstvenimi zakladi severnih slovanskih narodov.

V prvej številki prihodnjega leta začne „SLOVAN“ priobčevati prekrasno zgodovinsko novelo **„Ivan Solnce“** iz peresa duhovitega pripovedovalca dr. Ivana Tavčarja in letos umrlega slavnega beletrista českega Václava Beneša Třebizskega lepi zgodovinski roman **„Iz sazavskih letopisov“** v dovršenem prevodu. V političnem delu lista pa začne objavljati pod naslovom: **„K odnošajem na Hrvatskem“** ciklus krasno pisanih člankov jednega najodličnejših hrvatskih pisateljev.

Izhajal bode „SLOVAN“ v povečanej obliki na lepem, gladkem papirji dné 1. in 15. vsacega meseca na dveh celih polah ter bode v vsakej številki prinašal po dve do tri slike, zavoljo katerih smo preskrbeli vse potrebno, da ne bodo slabejše, ko v nemških ilustrovanih listih.

Ker nas bode zavoljo teh izprememb stal papir in tisek več ko doslej in ker hočemo slovenskemu narodu vsekakor dati po obliki list, kakeršnega še ni imel, bili smo primorani tudi naročnino unanjim naročnikom zvišati na 4 gld. 60 kr. za vse leto ali 1 gld. 15 kr. za četrt leta. Naročnina ljubljanskim naročnikom ostane kakor doslej po 4 gld., dijakom pa po 3 gld. 60 kr. na leto.

Naznanjujoč konečno le še, da gosp. dr. Ivan Tavčar, odvetnik v Ljubljani, prevzame solastništvo lista; prosimo vse slovenske rodoljube, katerim je do tega, da se ohrani in poveča slovenski ilustrovani list in da napreduje med nami slovanska ideja, da se naročé na naš list.

V Ljubljani, dné 20. decembra 1884.

Lastništvo in uredništvo
(818) SLOVANA.

Prekrasno Božično in Novoletno darilo!

Ravnokar so v našem založništvu izišle na svitlo: (806—4)

Poezije, zložil S. Gregorčič.

Drugi, pomnoženi natis. — Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo 2 gld.

Ign. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

Za Božične praznike!

Orehove, medene, mandelnove in cvebaste potice, šarkelne, mali kruh, orehove kifelce, kolače, podobe iz marzipana, razne vrste finega cvibaka za čaj, namizje in druge fine pekarije

priporoča, zagotovljaje najizvrstnejšo postrežbo,

Ivan Föderl-a fina pekarija
Lingove ulice. (801—3)

Mazilo za lase
po prof. dr. Pithu!

Jedno na boljših sredstev, da se prostor, kjer rasejo lasje, utrdi in da lasje **ne izpadajo**, ob jednem jim daje **lep lesk** in se uporablja z gotovim vspehom pri tisočih.

1 lonček za dolgo časa **samo 60 novcev** prodaja pravega (705—7)

lekarna „pri samorogu“
J. pl. TRNKOCZY-ja,
na Mestnem trgu št. 4, v Ljubljani.

Važno
za vsacega trpečega na živcih.

Samo z elektriko se dadó temeljito odstraniti slabosti živcev. Moj novi **indukcijski aparat** (električni strojček) se dá lahko rokovoditi in bi ne smel manjkati pri nobenej rodbini. Trganje, revmatizem, omedlevico, zobobol in revmatični glavobol in sploh vse bolezni živcev ozdravijo se z **indukcijskim aparatom**. Cena aparatu z obširnim nakazilom, kako rabiti, 8 gld. — Naročiti se morejo samo direktno pri meni. (741—10)

Dr. F. Beeck, Trst, 2 Via Pondares 2.

NAZORNI NAUK.
PRVI DEL,
od **Ivan Tomšiča,**
je v novej izdaji izšel. Cena **3 gld. 50 kr.**

Kot Božično darilo za otroke
posebno pripravno.

V Ljubljani. J. GIONTINI.

Raznaševalca,

ki bi tudi moral **kolportirati**, iščem od Novega leta naprej za mojo kupčijo. (809—2)

V Ljubljani. **J. Giontini.**

Eau des Circassiennes
du Dr. Thomson.

Najuspešnejše i najboljše sredstvo za olepšanje kože, kakor tudi proti rudečim rokam; vse nečistosti kože, kakor pege, pike, ogerce itd. v kratkem času odpravi. (719—2)

Cena lončku 2 gld. 50 kr.

Zaloga v **Ljubljani** pri **Edvardu Mahr-u**, parfumerji.

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno
marcno pivo

v zabojih po 25 in 50 steklenic
se dobiva iz (476—24)

ALOJZIJ MAYER-jeve
zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

K Božičnim praznikom!

MARIJA DRENIK,

tapeserijska kupčija in predtiskarija
„Pri vezilji“, Židovske ulice,
priporoča po najnižjej ceni (763—6)

bogato zalogo blaga za ***vsakovrstna ročna dela; pričete in uzorno izdelane stikarije*** na pliš, svilo in platno; ***prof. Jägrovo nravsko volno, druge volne*** vseh vrst in barv; nogovice, komašne, rute itd.; ***za stikarije pripravne lepo zrezlane tesenine,*** n. pr. za listinje, ključe, ročne prti i. dr.

Naročila za predtisek in stikanje perila se točno in po najugodnejših pogojih zvršé.

Velika izber
Božičnih daril.

Prosim, nikar ne opustite ogledati moje

Božične razstave.

J. GIONTINI v LJUBLJANI. (812—3)

Izvrsten med
(garantiran pitanec)

v plehastih škatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), škatlja 30 kr., se dobiva proti poštnemu povzetji ali pa proti gotovi plači. — Dobiva se tudi

med v satovjih.

Ob jednem priporočam visokočastiti duhovščini svojo zalogo **pravih garantiranih**

voščenih sveč.

OROSLAV DOLENC,
svečar v Ljubljani. (746—10)

A. RASCHEK-ova
SLADČIČARNA

Ljubljana, Preširnov trg h. št. 2,
vabi uljudno k svojej

božičnej razstavi

in poroča bogato izber
sladčičarskih izdelkov in dobro pripravljenega ovočnega kruha.

Od **31. decembra t. l.** (sv. Silvestra dan) dobé se sledniji dan sveži fini **predpustni krofi.** (795—3)

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na
ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,
najstarejša tvrdka te vrste. (623—12)
Natančneje izpovedbe in prospekti zastonj.

Jedno najpraktičnejših
DARIL ZA BOŽIČ IN NOVO LETO

ki si le misliti more, je in ostane brez vsacega ugovora **lep, dober**

šivalni stroj,

kateri bi sedaj ne smel manjkati pri nobenem rednem gospodinjstvu. Kdor pa hoče dobiti zares dober, popolnem pripraven **šivalni stroj z vsemi najnovejšimi popravami, za katerega se garantuje pet let**, naj se obrne z zaupanjem na tukajšnjem mestu že skoraj **15 let obstoječo, tedaj dovolj kot jako reelno znano, udano podpisano tvrdko**, kjer se prodajajo najboljši šivalni stroji po čudovito nizkih cenah, tudi na obroke po 4—5 gld., ako se plača takoj 10—15 gld. Pouk v šivanji zastonj.

Zvunaj vsprejemajo naročila **moji potovalci**, ki imajo pri sebi legalizovana pooblastila, ki tudi zastonj poučujejo šivati s strojem.

Nadalje zaloga

F. Wertheimovih blagajnic

svile za šivalne stroje, sukanca (cvirna), šivank, olja, strojevih delov
itd. itd. po najnižjih tovarniških cenah.

Stroji se v mojej mehaničnej delavnici **popravljajo, obnovljujejo** in **snažijo.**

Z velespoštovanjem

FRAN DETTER,

(810—2) **v Ljubljani, na Glavnem trgu št. 168.**

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.